

N:o 9.

Af friherre **Alströmer**, med förslag till ändrad lydelse af §§ 51 och 54 samt § 65 mom. 1 i förordningen angående bevilning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892.

Uti en inom denna kammare vid senaste riksdag väckt motion, till hvilken jag tillåter mig hänvisa, föreslog jag en ändring af §§ 51 och 54 i nu gällande bevillningsförordning, i syfte att bereda pröfningsnämndens ledamöter tillfälle att före nämndens sammanträde taga kännedom om och pröfva giltigheten af de hos pröfningsnämnden anförda klagomålen öfver beskattningen, hvarför jag föreslog, att en förteckning öfver de inkomna besvärsskrifterna skulle åta dagar före pröfningsnämnds sammanträde genom Kongl. Maj:ts befallningshafvandes försorg hvarje ledamot i nämnden tillsändas; och jag påpekade nödvändigheten af en sådan åtgärd, så vida den *pröfning*, som denna instans inom beskattningsväsendet är afsedd att fullgöra, skall kunna ske med verklig sakkännedom och, så vidt möjligt är, rättvist.

Bevillningsutskottet yttrade i sitt betänkande n:o 6: »Lika med motionären anser utskottet en anordning i syfte att bereda ledamöter i pröfningsnämnden tillfälle att före nämndens sammanträde erhålla kännedom om de hos sagde myndighet anförda besvär önskvärd»; men utskottet ansåg, att de föreslagna förteckningarne jemväl borde innehålla en kortfattad uppgift öfver de i besvären gjorda yrkanden. Då ett sådant af bevillningsutskottet förordadt tillägg gör den af mig åsyftade nyttan af de föreslagna förteckningarne ännu mera effektiv, har jag naturligtvis ingenting att deremot invända.

Utskottet, som tillika ansåg, att kostnaden för de ifrågasatta förteckningarnes tryckning eller utskrifning borde bestridas af den i bevillningsförordningens 65 § omförmälda s. k. bevillningsprocenten, föreslog

jemväl ett tillägg i sådant syfte till denna §, men hemställde för öfrigt om bifall till motionen oförändrad.

Vid behandlingen i kamrarna af bevillningsutskottets betänkande befans det emellertid, att de föreslagna bestämmelserna i § 51, hvarigenom klagotiden förkortas med sex dagar, mötte motstånd från representanterna för Stockholms stad, som förmenade, att en sådan minskning i den tid, som nu är bestämd, för anförande af besvär öfver taxeringsnämnds beslut, vore icke blott *obehöflig* på grund af det sätt, på hvilket arbetet är ordnad inom Stockholms stad, der pröfningsnämnden lär utse delegerade för hvarje distrikt, hvilka före besvärens behandling i nämnden taga kännedom om deras innehåll och införskaffa alla de närmare upplysningar, som erfordras för deras bedömande, utan äfven *omöjlig* att för Stockholm tillämpa. Med anledning häraf blef betänkandet af Andra Kammaren återremitteradt till utskottet, hvaremot det i Första Kammaren bifölls.

Då jag fortfarande är af den öfvertygelsen, att en sådan förändring, som jag föreslagit, är af behovet högeligen påkallad och att den, oberoende af den fullständigare omarbetning af bevillningsförordningen, som af dertill förordnade komiterade blifvit verkställd, bör i de skattskyldiges intresse så snart som möjligt vidtagas, tillåter jag mig att med det tillägg till min förliedet år afgifna motion, som det omnämnda stockholmsintresset lär kräfvat, och med användande af den formulering af §§ 51 och 54, som motsvarande §§ i nämnda komiterades betänkande (af den 2 november 1894) erhållit, vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville besluta en sådan ändring i nu gällande bevillningsförordnings 51 och 54 §§, att dessa måtte erhålla följande lydelse, nemligen:

§ 51:» Skattskyldig, som icke åtnöjes med vederbörande taxeringsnämnds beslut i hvad honom rör, så ock vederbörande kommun, som är missnöjd med taxeringsnämnds beslut, må deri söka ändring hos pröfningsnämnden genom besvär, hvilka, skriftligen affattade, skola senast innan klockan tolf å fjortonde dagen före den, då pröfningsnämnden sammanträder, eller, om fjortonde dagen är helgedag, å nästföljande dag till Kongl. Maj:ts befallningshafvande ingifvas; dock att besvär mot beslut af taxeringsnämnd i Stockholms stad må ingifvas senast klockan tolf å åttonde dagen före pröfningsnämndens sammanträde, eller, om åttonde

dagen är helgedag, å nästföljande dag; börande de skattskyldige genom den i 66 § omförmälda kungörelsen härom erinras».

och § 54: »Uti derom utfärdad kungörelse uppgifver Kongl. Maj:ts befallningshafvande dem, som till ledamöter i pröfningsnämnden blifvit utsedde, samt underrättar länets invånare om tid och ställe för nämndens sammanträde; och åligger det Kongl. Maj:ts befallningshafvande att i god tid låta ett exemplar af denna kungörelse en hvar af nämndens ledamöter tillställas, hvarjemte genom sagda myndighets försorg förteckning öfver de inkomna besvärsskrifterna med kortfattad redogörelse för de i besvären gjorda yrkanden bör, så fort ske kan, till ledamöterna öfversändas; dock att sådan förteckning icke erfordras för ledamöterna i Stockholms stads pröfningsnämnd»;

samt att § 65 mom. 1 måtte komma att lyda:

»Till ersättning åt ordförandena i bevillningsberedningarna för deras arbete med sjelfva beredningen, till arvoden åt kronans ombud vid taxeringsnämnd i stad och för protokollsföringen samt andra anteckningar under pröfningsnämndens sammankomster, *till kostnad för tryckning eller utskrift af förteckningar öfver de till pröfningsnämnden inkomna besvärsskrifter*, äfvensom till vedergällning för det i samband med taxeringsförrättningar för öfrigt lemna de biträde af städernas tjenstemän eller andra personer, som icke ega att vid samma förrättningar beräkna rese- och traktamentsersättning, må hvarje pröfningsnämnd, med undantag af Stockholms stads, för hvilken nedanstående särskilda stadgande gäller, använda och fördela högst ett belopp, motsvarande tre procent af de första 100,000 kronor, hvartill länets hela bevillningssumma efter denna förordning för året uppgår» o. s. v. — — — lika med ordalydelsen i nu gällande bevillningsförordning.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 23 januari 1895.

Jonas Alströmer.